

بررسی اثر شوری بر چند رقم محلی سنجد (*Elaeagnus angustifolia*) در استان اصفهان

• حیدر علی دانشور، هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام اصفهان
• بهمن کیانی، کارشناس ارشد گیاهپزشکی، دانشکده منابع طبیعی، پردیس صومعه سرا، دانشگاه گیلان،

تاریخ دریافت: مرداد ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۱۳۸۲

چکیده:

گونه سنجد (*Elaeagnus angustifolia*) از درختان مهمی است که در پوشش گیاهی عرصه‌های ایران نقش به‌سزایی دارد و اغلب بصورت خودرو در نقاط مختلف دیده می‌شود. جهت بررسی مقاومت ارقام مختلف این گونه به تنش شوری پنج رقم به نامهای محلی شکری، عنابی، کالایی (از منطقه نجف آباد اصفهان) و نیز رقم‌های بوفی و شامی (از منطقه فلاورجان) جمع‌آوری و بصورت قلمه در خاک ماسه‌ای گلدان در آبان ماه کشت گردید. سپس گلدان‌ها در گلخانه قرار گرفتند. در مجموع از ۴ سطح شوری (EC برابر ۲/۵۶، ۴/۵۴، ۶/۸۹ و ۹/۴۷ میلی‌موس بر سانتیمتر) استفاده گردید. پس از سه‌شنبه شدن قلمه‌ها بر اساس تعداد نهال موجود برنامه‌ریزی و نهالها در یک طرح بلوک‌های کامل تصادفی با دو فاکتور (شوری و رقم) مورد کشت قرار گرفتند. آماربرداریه‌ها (شامل تعداد شاخه فرعی و برگ و مجموع طول شاخه‌ها در طول آزمایش و وزن خشک ساقه، ریشه و برگ در پایان آزمایش) انجام شد و داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که طول شاخه‌ها در رقم عنابی بزرگ‌تر معنی‌داری کمتر از سایر ارقام بوده اما تعداد آنها تحت تاثیر شوری یا رقم قرار ندارد. وزن خشک ریشه، ساقه و برگ تحت تاثیر شوری، رقم و اثر متقابل آنها قرار داشت. همچنین بیشترین تجمع عناصر سدیم و کلسیم در رقم‌های بوفی و شامی دیده شده و افزایش شوری مقدار آن زیادتر شد. علیرغم تمامی این موارد زنده مانده نهالها قابل توجه بوده و پس از ریختن برگ، برگ‌دهی مجدد در همه رقم‌ها بطور کلی سنجد گونه‌ای مقاوم به شوری ارزیابی می‌شود و به نظر می‌رسد ارقامی که از مناطق خشک‌تر آمده‌اند مقاوم‌تر هستند.

کلمات کلیدی: سنجد، ارقام، مقاومت به شوری

Pajouhesh & Sazandegi No:65 pp: 76-83

Effect of salinity on some local cultivars of Russian olive (*Elaeagnus angustifolia*) In Isfahan province

By: Heidar Ali Daneshvar, Member of Scientific Board of Espahan Research Center for Natural Resources and Animal Affairs

Bahman Kiani, Forestry Expert, Natural Resources Faculty University of Guilan.

Russian olive (*Elaeagnus angustifolia*) is one of the important species that has a special role in vegetation of natural

lands of Iran. To investigate resistance of seedlings to salinity, five local cultivars including "Hoofi, Shami, Anabi, Kal aie and Shekari" from two areas in Isfahan province were selected. Cuttings planted in plastic bags in November and placed in greenhouse. The experimental design was a randomized complete block design (RCBD) with two factor (salinity and cultivar) and 4 level of salinity. Every 20 days, inventory was done. Data analyzed and results found that branches length in Annabi cultivar was significantly less than other cultivars but the number of branches was not affected by salinity. Root, shoot and leaf dry weight were affected by salinity, cultivar and interaction between them. Also most of accumulation of Na and Cl ions was seen in Hoofi and Shami cultivars and increased by increasing of salinity level. Despite of these, viability of seedlings was considerable and most of them introduced new leaves after fall. Finally Russian olive is appraised as a resistant species to salinity and it seems that species from dry areas are more tolerant.

Keywords: *Elaeagnus angustifolia*, Cultivars, Resistance to salinity

مقدمه

سنجد با نام عمومی Oleaster از خانواده Elaeagnaceae بوده دارای گونه های مختلفی است. برخی مانند *Elaeagnus glabra* و *E. macrophylla* (بومی چین، ژاپن و هیمالیا) همیشه سبز و برخی دیگر مانند *E. multiflora*، *E. umbellata* و همچنین *E. angustifolia* خزان کننده هستند. گونه اخیر در اغلب مناطق استیپی ایران به صورت خودرو وجود دارد. درختی است به ارتفاع ۶-۴/۵ متر با برگهای نقره‌ای و گل‌های سفید مایل به زرد که در خرداد ماه ظاهر می‌شوند (۳). گونه *E. angustifolia* با نام عمومی Russian olive شامل درختانی باوم و نوسانات رطوبت، شرایط خاک و درجه حرارت می‌باشد. بذور آن به تراوانی بوسيله پرنده‌گان منتشر شده و توانایی تثبیت نیتروژن بالایی دارد. به مقادیر زیاد شوری مقاوم بوده و می‌تواند در خاکهای شنی تا رسی سنگین به خوبی رشد نماید (۴). همچنین سنجد به وجود نمک معلق در هوا بردباری نشان می‌دهد (۷). برخی روش‌های غیر جنسی شامل قلمه زدن و خوابانیدن برای تکثیر این گونه قابل استفاده هستند اما در درجه اول بوسيله بذر تکثیر می‌شود. گونه *E. angustifolia* عمدتاً به عنوان گونه زینتی برای ایجاد فضای سبز در حاشیه بزرگراه‌ها، حفاظت خاک و احیای مناطق عاری از پوشش گیاهی به کشورهای دیگر برده شده است (۱۱). سنجد در کشور ما یک گونه فراموش شده بوده و علیرغم ارزش غذایی بالای میوه، توجهی به آن نشده است. تا کنون کسی اقدام به کشت و پرورش این گونه در جهت اصلاح ارقام و دستیابی به میوه‌های با کیفیت بالا ننموده است. در استان اصفهان در اغلب مناطق به‌ویژه در حاشیه زاینده رود و آبراهه‌ها این گیاه به وفور دیده شده و عمدتاً گونه *E. angustifolia* می‌باشد. با توجه به عدم شناخت کافی از گونه یا گونه‌های موجود و اینکه اساساً اینها با یکدیگر متفاوتند یا نه، هر گونه مطالعه و تحقیق بر روی آنها دارای اهمیت زیادی می‌باشد.

بطور کلی شوری از دو طریق بر روی گیاه تاثیر می‌گذارد. یکی با ایجاد مسمومیت در اثر تجمع عناصر بوئیه سدیم و کلر در اندامها و دیگری با ایجاد اختلال در جذب آب و مواد غذایی در نتیجه افزایش فشار اسمزی (۱). ایجاد مسمومیت غذایی معمولاً از طریق مشاهده سوختگی و تغییر رنگ برگها قابل تشخیص است و در غیر این صورت پس از تجزیه برگها و بررسی درصد عناصر در آنها و نیز در خاک گلدان می‌توان به علت خشک شدن گیاه پی برد.

به نظر می‌رسد نمکها باعث افزایش انرژی مورد نیاز برای جذب آب از محیط ریشه می‌شوند و گیاه برای زنده ماندن مجبور است یکسری تعدیل‌های بیوشیمیایی انجام دهد. این انرژی از فرایندهایی که منجر به افزایش رشد می‌شوند تامین شده و لذا باعث کاهش رشد گیاه می‌شود. البته این بستگی به مقاومت گیاه در برابر شوری، عوامل محیطی، میزان آب موجود در محیط ریشه و غیره دارد. اغلب اثر متقابل شوری و یک یا چند عامل دیگر است که تعیین کننده مقاومت گیاه می‌باشد. در این میان اقلیم از بقیه مهمتر است. بطوری که در هوای سرد و مرطوب مقاومت گیاه بیش از هوای گرم و خشک است. معمولاً گیاهان در مرحله جوانه‌زنی در مقابل شوری مقاوم بوده اما در مراحل اولیه رشد نهال حساس می‌شوند. به علاوه بین ارقام مختلف یک گونه تفاوت وجود دارد که برای بررسی آن با استفاده از آنها را در شرایط یکسان کشت نموده و در معرض استرس شوری قرار داد (۱۲).

گیاهان را از شوری اجتناب می‌کنند و یا در مقابل آن بردباری می‌نمایند که هر دو اینها تحت عنوان مقاومت به شوری قرار می‌گیرند. در مورد اول سنجد نیز وجود دارد که شامل جلوگیری از ورود نمک (مانند *Phoenix dactylifera*)، بیرون راندن نمک از گیاه (مانند *Acer pseudoplatanus*) و به وسیله رزق سازی نمک از طریق جذب مقادیر فراوان آب (مانند *Rhizophora mucronata*) می‌شود. در حالت دوم در واقع گیاه نمک را جذب کرده و به اندازه ای خود به‌ویژه برگها می‌فرستد. در چنین حالتی یا پروتوپلاسمها به نحوی تخصصی شده‌اند که با وجود غلظت بالای نمک فعالیت‌های خود را به‌طور نسبی انجام می‌دهند و یا اینکه بعداً عناصر دیگری را جذب نموده و جایگزین این نمکها می‌کنند (۸).

از میان یونهای مختلف کلر و سدیم بوئیه سدیم در صورت تجمع در بافتهای گیاهان مضر بوده و مقاومت گیاه در برابر شوری منوط به تحمل آن می‌باشد. ذکر این نکته لازم است که وجود یون کلسیم اثرات مخرب سدیم را کاهش می‌دهد. منتها در بسیاری از موارد گیاهان برای جذب کلسیم با مشکل مواجه هستند (۲). کلر پس از جذب به برگها و شاخه‌ها رفته و تجمع آن حالت سمی برای گیاه ایجاد می‌کند. سدیم نیز از طرفی با ایجاد فشردگی در خاک دسترسی به آب و اکسیژن را محدود ساخته و از طرف دیگر با محدود کردن مسیرهای رفت و آمد عناصر مغذی به‌ویژه پتاسیم و منیزیم که برای ساخت کلروفیل ضروری هستند به گیاه لطمه می‌زند (۱۴). بهترین روش برای اندازه‌گیری مقاومت گیاه به یونهای سمی، تعیین مقدار

طول شاخه‌ها با خط‌کش تا دقت میلی‌متر اندازه‌گیری شد. نمونه‌های ریشه، ساقه و برگ پس از جدا شدن از گیاه با آب مقطر شستشو داده و در آون به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتیگراد قرار داده شد. وزن خشک اندامها بوسیله ترازوی دیجیتالی تا دو رقم اعشار اندازه‌گیری گردید. درصد عناصر مختلف از جمله سدیم، کلسیم، منیزیم، کلر و پتاسیم در برگها و ساقه‌ها مورد اندازه‌گیری قرار گرفته (برای کلر با روش ولومتری نیترات نقره، برای سدیم روش فلیم فتومتر و برای کلسیم و منیزیم روش کمپلکسومتری (E.D.T.A) و در نهایت داده‌ها با نرم افزار آماری Mstac مورد تجزیه قرار گرفت. برای مقایسه میانگین‌ها نیز از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده گردید.

نتایج برداشت اول

طول شاخه‌ها تحت تاثیر رقم و اثر متقابل شوری و رقم قرار گرفت. در این مورد ارقام شامی و هوفی اختلاف معنی‌داری با سه رقم دیگر در سطح ۵ درصد داشته و برتر بودند.

تعداد شاخه‌های فرعی تنها تحت تاثیر رقم بود بطوری که رقم شگری پایین‌تر از ارقام کالایی، هوفی و شامی قرار داشت. تعداد برگ نیز تحت تاثیر رقم بود بطوری که رقمهای هوفی، شامی و کالایی با دو تای دیگر اختلاف معنی‌داری داشتند.

برداشت دوم

طول شاخه‌ها تنها تحت تاثیر رقم قرار گرفت در حالی که تعداد شاخه‌های فرعی تحت تاثیر اثر متقابل شوری و رقم قرار داشتند. تعداد برگ نیز تنها تحت تاثیر رقم قرار گرفت بطوری که ارقام شامی و هوفی با سایرین اختلاف معنی‌داری داشته و برتر بودند.

در این برداشت تفاوت معنی‌داری از نظر طول شاخه‌ها بین ارقام وجود نداشت در حالی که اثر شوری و اثر متقابل شوری و رقم در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول شماره ۱۵). تعداد شاخه‌ها تحت تاثیر شوری، رقم و اثر متقابل آنها قرار گرفت (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۳ نتایج تجزیه واریانس تعداد برگ را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود تنها اختلاف ارقام از نظر تعداد برگ معنی‌دار بوده است. در این مقایسه رقم شامی بالاترین و رقم عنابی کمترین تعداد برگ را داشته است.

اختلاف رقمها از نظر وزن خشک ریشه در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود. همچنین اثر متقابل شوری و رقم بر روی ارقام سنجید معنی‌دار شد (جدول شماره ۴).

وزن خشک ساقه تحت تاثیر رقم قرار گرفت، به طوری که رقمهای شامی و شگری با سایرین اختلاف معنی‌داری داشته و وزن خشک بیشتری داشتند (جدول شماره ۵). اما اثر شوری و نیز اثر متقابل شوری و رقم معنی‌دار نبود.

وزن خشک برگ تحت تاثیر شوری، رقم و اثر متقابل آنها قرار گرفت به طوری که سطح شوری چهارم منجر به کاهش آن شد و در این میان ارقام شامی و شگری با دیگران اختلافشان معنی‌دار بود.

در صد کلر و سدیم برگ با افزایش شوری بیشتر شد و در این میان بیشترین تجمع در رقمهای هوفی و شامی دیده شد.

یونی است که موجب توقف رشد گیاه می‌شود. برای این کار درصد عناصر مربوطه را در برگها، دمبرگها و ساقه‌ها اندازه می‌گیرند. از مقاومترین درختان به شوری می‌توان از چنل (Rhizophora sp.) و حرا (Avicenia sp.) نام برد (۴). همچنین آزمایشهای انجام شده در مورد درختان جنگلی نشان داده‌اند که سنجید به همراه تبریزی و نارون سیبریایی از جمله درختان مقاوم به شوری هستند (۲). در این تحقیق سعی بر این است که واکنش نهالهای سنجید به افزایش شوری در سطوح معین مورد بررسی قرار گرفته و ارزیابی کلی از مقاومت آن انجام شود.

• • • • •

مواد و روشها

تحقیق حاضر در ایستگاه تحقیقات شهید فاضل اصفهان و در محیط گلخانه انجام شده است (تصویر شماره ۱). در این آزمایش ۵ رقم سنجید با نامهای محلی شامی، کالایی، هوفی، شگری و شامی در ۴ سطح شوری به ترتیب با EC برابر ۲/۵۶، ۴/۵۶، ۶/۸۹ و ۹/۴۷ میلی موس بر سانتیمتر مورد بررسی قرار گرفتند. گیاهان ابتدا به صورت قلمه در گلدان کاشته شده (۲ قلمه در هر گلدان) و در اواخر آبان ماه (بلافاصله پس از کاشت) در محیط گلخانه (دمای ۲۰+۳ درجه سانتیگراد) قرار گرفتند. آب شور مورد نیاز برای آبیاری از مخلوط نمودن آب کشاورزی ایستگاه (با EC برابر ۲/۵ میلی موس) با آب شور حاصل از زهکش منطقه رودشت اصفهان به نسبتهای مختلف و سپس اندازه‌گیری شوری در آزمایشگاه بدست آمد.

آبیاری با آب شور شروع شده و تا پایان آزمایش ادامه پیدا کرد. با توجه به ماسه‌ای بودن خاک گلدانها یک بار نیز از محلول غذایی هوگلند استفاده گردید (۹).

پس از قرار دادن گلدانها در گلخانه هر بیست روز یک آماربرداری صورت گرفته (در مجموع ۳ بار) و داده‌ها یادداشت گردید. صفات مورد بررسی عبارت بودند از مجموع طول شاخه‌ها، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد برگ، وزن خشک ریشه و ساقه و برگ.

تصویر شماره ۱- نمایی از گلخانه و نهالهای مورد آزمایش

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۱۵/۶۸۹	
شوری	۳	۴۲/۱۶۳	۰/۱۸۷NS
رقم	۴	۲۲۶۲/۶۶۹	۱۰/۰۶۶**
اثر متقابل	۱۲	۷۱۹/۲۷۵	۳/۳**
خطا	۳۸	۲۲۴/۷۶۹	

جدول شماره ۱- تجزیه واریانس تعداد شاخه فرعی در برداشت سوم

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است NS: اختلافات معنی دار نیست
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۳/۲۸۱	
شوری	۳	۱/۹۴۲	۱/۶۲۹ns
رقم	۴	۱/۰۹۷	۰/۹۲ns
اثر متقابل	۱۲	۱/۴۹۲	۱/۲۵۱ns
خطا	۳۸	۱/۱۹۲	

جدول شماره ۲- تجزیه واریانس طول خه‌ها در برداشت سوم

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است NS: اختلافات معنی دار نیست
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۱۸۹/۴۰۵	
شوری	۳	۷۲۰/۲۷۸	۱۰/۷۸۱s
رقم	۴	۱۶۲۷/۹۰۳	۸/۳۱۶**
اثر متقابل	۱۲	۱۱۸/۹۷۳	۰/۶۰۷ns
خطا	۳۸	۱۹۵/۷۳۴	

جدول شماره ۳- تجزیه واریانس تعداد برگ در برداشت سوم

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است NS: اختلافات معنی دار نیست
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۰/۰۰۸	
شوری	۳	۰/۹۱۴	۱۱/۴۳**
رقم	۴	۰/۴۰۲	۵/۰۳۳*
اثر متقابل	۱۲	۰/۲۵۵	۳/۱۸۴*
خطا	۳۸	۰/۰۸	

جدول شماره ۴- تجزیه واریانس وزن خشک ساقه در برداشت سوم

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است NS: اختلافات معنی دار نیست
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۰/۰۰۲	
شوری	۳	۰/۰۵۴	۰/۸۶۲ns
رقم	۴	۰/۵۰۷	۸/۱۱**
اثر متقابل	۱۲	۰/۱۴۵	۲/۳۲۳ns
خطا	۳۸	۰/۰۶۳	

جدول شماره ۵- تجزیه واریانس وزن خشک ریشه در برداشت سوم

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است NS: اختلافات معنی دار نیست
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است

جدول شماره ۶- تجزیه واریانس وزن خشک برگ در برداشت سوم

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F
تکرار	۲	۰/۰۹۱	
شوری	۳	۰/۶۷۱	۱۵/۸۹**
رقم	۴	۰/۱۸۶	۱۳/۱۷۷**
اثر متقابل	۱۲	۰/۰۴۲	۴/۴۱۳**
خطا	۳۸		

** اختلافات در سطح ۱ درصد معنی دار است
* اختلافات در سطح ۵ درصد معنی دار است
N.S: اختلاف معنی دار نیست

بحث و نتیجه گیری

در هیچکدام از برداشت‌ها اختلاف معنی داری بین سال‌های شوری از نظر طول شاخه‌ها وجود نداشت و این بدان معنی است که افزایش شوری در طول آزمایش جلوی رشد ساقه را نگرفته است. در هر سه برداشت بین ارقام اختلاف طول شاخه‌ها معنی دار بود و در این میان رقمهای هوفی و شامی از بقیه برتر بودند. در مورد تعداد شاخه‌های فرعی و برگ نیز در هیچ یک از برداشت‌ها اختلاف سطوح شوری معنی دار نبود. در واقع افزایش شوری به‌طور معنی داری این صفات را تحت تاثیر قرار نداد.

بین ارقام مختلف از نظر تعداد شاخه‌های فرعی در برداشت‌های اول و دوم رقم شکری پایین تر از بقیه بوده ولی اختلاف سایرین معنی دار نیست. در مورد تعداد برگ باید گفت رقم شکری که در برداشت اول برگ کمتری داشته در برداشت آخر با سایرین اختلاف معنی دار ندارد. علت این امر را می‌توان تولید برگهای جدید پس از ریزش برگها تحت تاثیر شوری دانست.

افزایش شوری باعث کاهش وزن خشک ریشه و برگ شده اما بر وزن خشک ساقه اثری نداشت. در مورد درصد عناصر وضعیت‌های مختلفی دیده

می‌شود که در نمودارها به خوبی قابل رویت است. اما عموماً افزایش شوری منجر به تجمع یونها در برگها شده است.

وزن خشک ریشه و برگ گیاه تحت تاثیر شوری کاهش محسوسی را نشان داد. اما با توجه به اینکه عوارض سوختگی حاشیه برگها و غیره دیده نشد، به نظر می‌رسد که کاهش رشد بیشتر در اثر عدم توانایی گیاه در جذب مواد غذایی باشد تا مسمومیت حاصل از تجمع یونها در اندامهای گیاهی. افزایش شوری باعث تجمع یونها در برگ گیاهان شده و به نظر می‌رسد رقمهای هوفی و شامی که از مناطق مرطوبتر آورده شده اند با توجه به درصد بیشتر تجمع یونها نسبت به سه رقم دیگر حساس تر هستند.

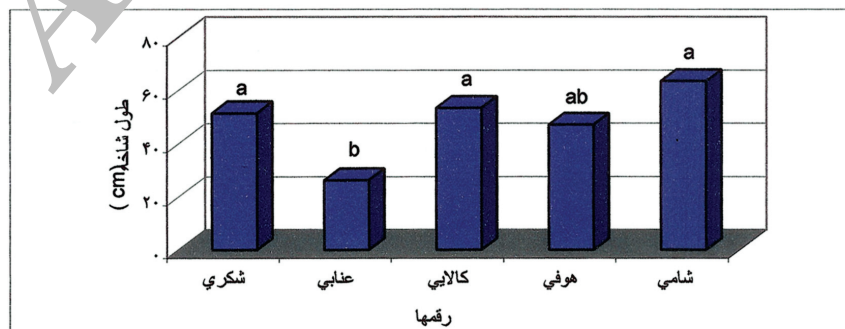
افزایش شوری تاثیر معنی داری بر رشد اندامهای رویشی گونه سنجد نداشت و این گیاه نسبتاً مقاوم به شوری ارزیابی می‌شود. خصوصاً این که به محض از بین رفتن برگها اقدام به برگ‌دهی مجدد می‌نماید. مطالعات روی *E. angustifolia* نشان می‌دهد که اضافه کردن روزانه ۲۵۰ میلی لیتر محلول کلرید سدیم هیچ صدمه‌ای به این گونه نمی‌زند (۵). در این آزمایش حد اکثر شوری استفاده شده EC برابر ۹/۴۷ میلی موس بر سانتیمتر بوده است. پیش بینی می‌شود که *E. angustifolia* تا ۱۰ میلی موس بر سانتیمتر شوری را بتواند تحمل کند (۱۳). مطالعات سایر دانشمندان نیز این گونه را در مقابل اسپری نمک روی برگها (۶) که در حاشیه جاده‌ها اتفاق می‌افتد و نیز شوری بالای خاک (۱۰) مقاوم ارزیابی نموده‌اند.

سپاسگزاری

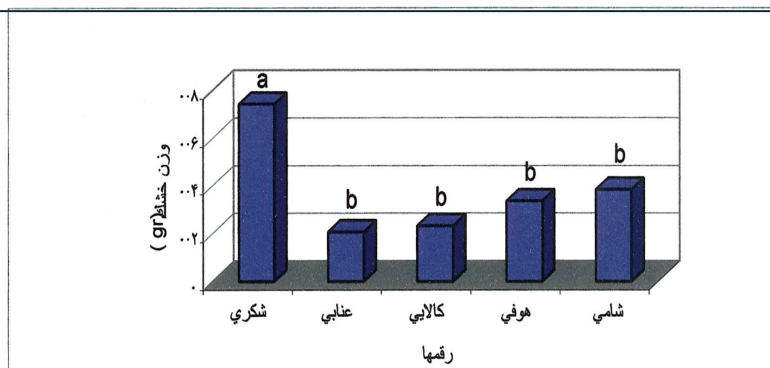
بدینوسیله از پرسنل ایستگاه تحقیقات شهید فزوه به‌ویژه آقای عبدالناصر که در برداشت آمار کمکهای ارزنده‌ای نمودند قدر دانی می‌شود.

منابع مورد استفاده

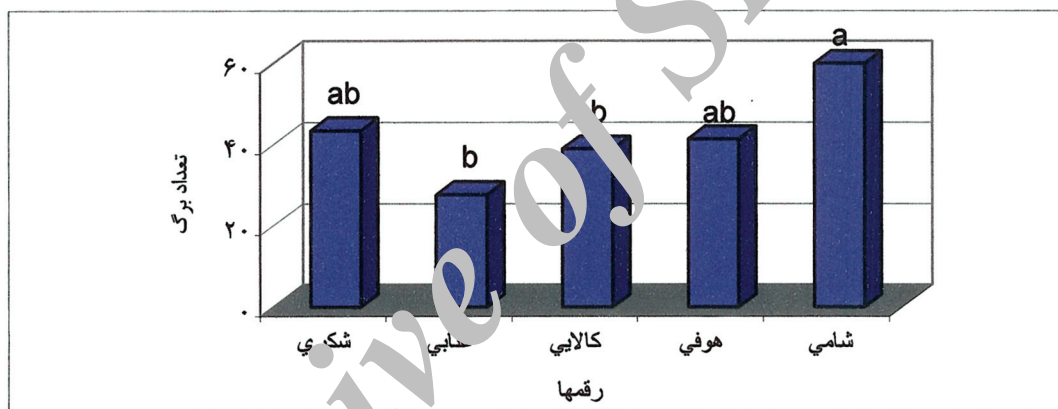
- ۱- سوسر حیدرعلی، ۱۳۷۸، بررسی تاثیر خشکی و شوری بر رشد و فیزیولوژی رقم بادام، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۲- کلبسی، محمود، ۱۳۵۰، رشد گیاهان در زمینهای شور (ترجمه)، انتشارات دانشکده کشاورزی اصفهان
- ۳- میربادین علیرضا و محابه خاتم ساز، ۱۳۷۴، مشخصات علمی و

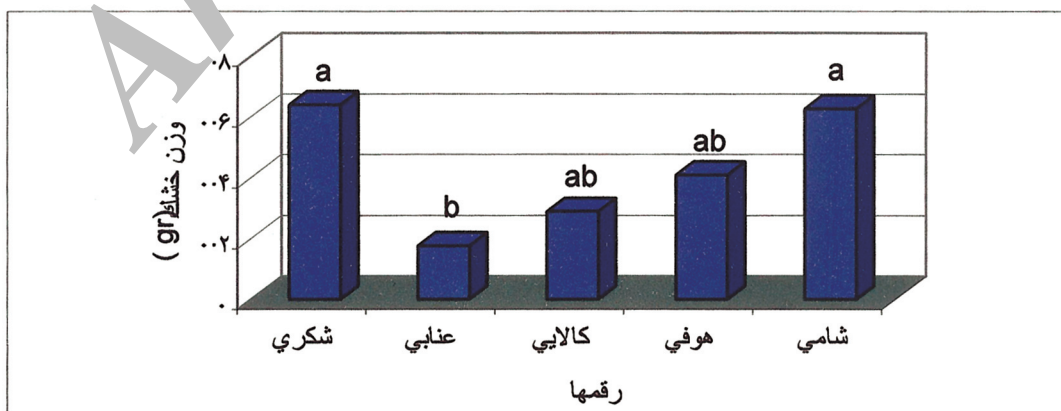
نمودار شماره ۱- مقایسه ارقام از نظر طول شاخه‌ها

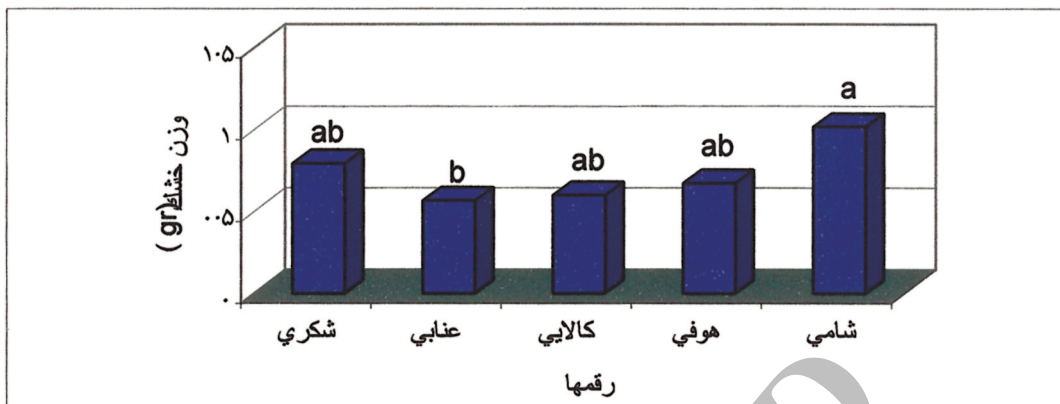
نمودار شماره ۲- مقایسه ارقام از نظر وزن خشک ریشه

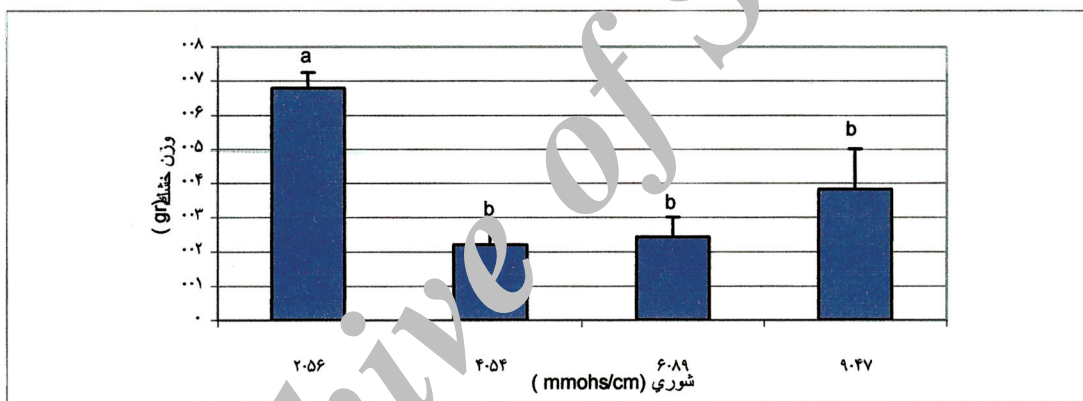
نمودار شماره ۳- مقایسه ارقام از نظر تعداد برگ

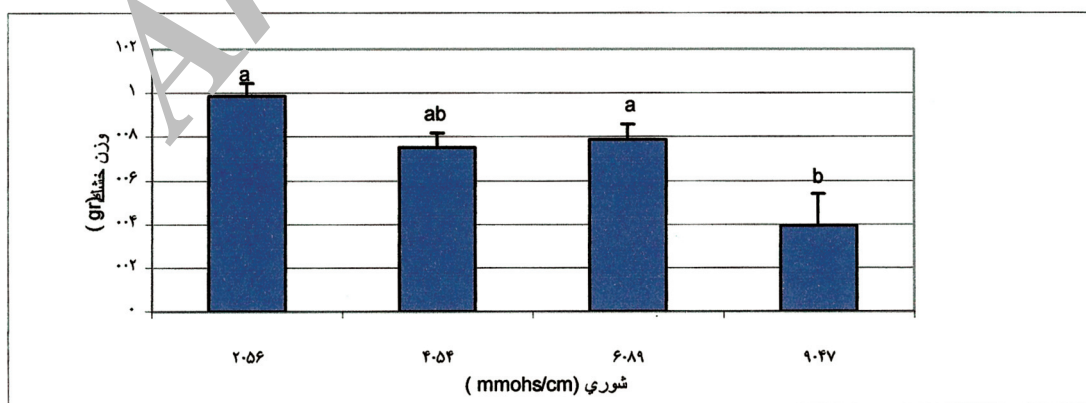
نمودار شماره ۴- مقایسه ارقام از نظر وزن خشک ساقه

ار شماره ۵- مقایسه ارقام از نظر وزن خشک برگ

نمودار شماره ۶- اثر تنش شوری بر وزن خشک برگ

نمودار شماره ۷- اثر تنش شوری بر وزن خشک ساقه

culture lab, University of Minnesota, USA.

10- Morley, J.A. 2002., Salt tolerance plants, HORT-PRO Magazine, Rittenhouse Co, Ontario, Canada.

11- Muzika, R.M and John M.Randall. 1997., Russian olive. Alien plant working group, USDA forest service, USA.

12- Rhoades, T.D et al. 1992., The use of salin water for crop production, FAO, Rome.

13- Swift, C.E. 1997., Salt tolerance of various temperate zone ornamental plants, Cooperative Extension Office of Colorado state University, USA.

14- Winter, P. 2003. Salt injury to land scape plants. Seasonal tips, City of Novi, Mishigan, USA.

کاربردی ۶۵۵ گونه درختی ایران و جهان، انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور.

4- Collins, E. 2002., Introduced species summary project, Russian olive (*Elaeagnus angustifolia*), Columbia University

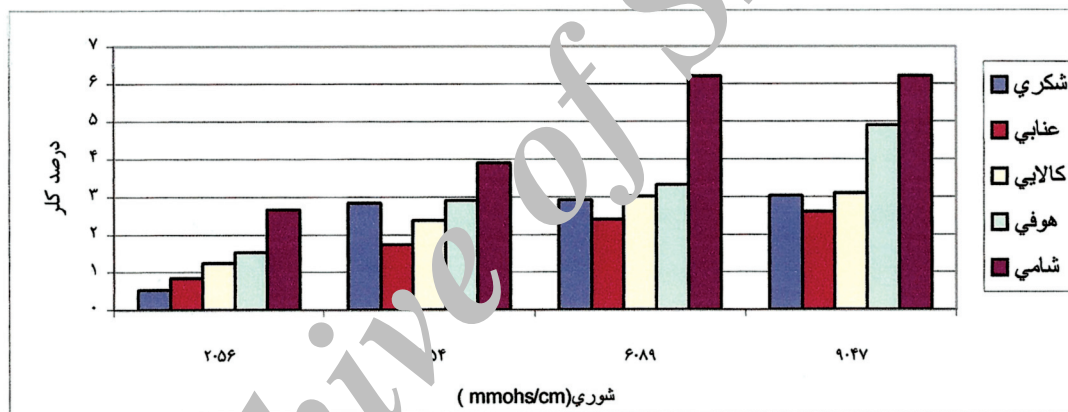
5- Dir, M.A. 1997., Tolerance of seven woody ornamentals to soil applied sodium chloride, Jour. Arboric, No 4, PP:162-165.

6- Fitzgerald, J.B. 1992., Winter deicing agents for home owner. NebGuide, University of Nebraska-Lincoln.

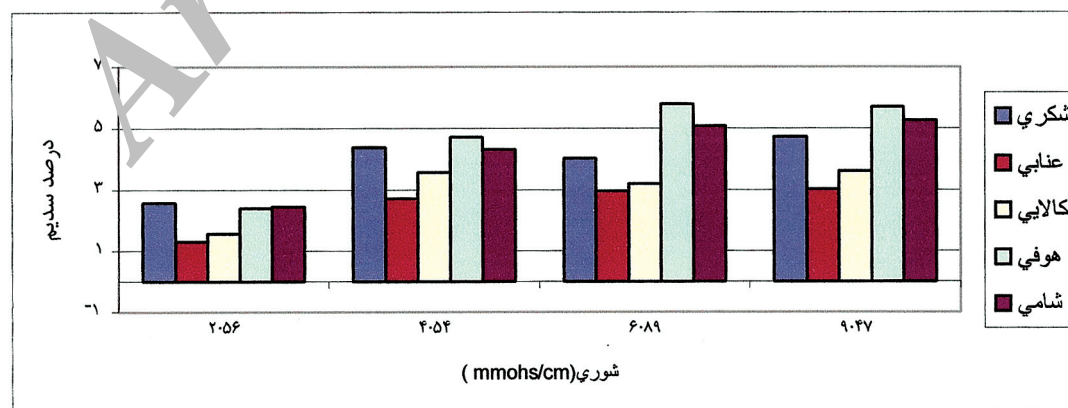
7- Gilman, E.F and Dennis G.Watson. 1993., *Elaeagnus angustifolia*; Russian Olive, USDA forest service, USA.

8- Levitt, J. 1980. Response of plants to environmental stresses. Vol II, Academic press, New York.

9- Manfredi, 2002., Nutrient solution recipes. The plant tissue

نمودار شماره ۸- اثر شوری بر تجمع عنصر کلر در برگهای سنجد

نمودار شماره ۹- اثر شوری بر تجمع عنصر سدیم در برگهای سنجد